

Proletari din toate țările uniți-vă!
In luptă pentru cauza lui Lenin și Stalin înainte!

Scânteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VI Nr. 80 (332) Miercuri 20 Oct. 1954 ★ 4 pag., 15 bani

La cules de struguri

Timp de două zile am mers la gospodăria de stat și am dat ajutor la culesul viei. Clasa noastră a pornit la întrecere cu celelalte clase și noi am fost aceia care am câștigat. Eram tare bucuroși!

In cele două zile de lucru noi am ajutat gospodăria culegând două vagoane de struguri. Și dacă va mai fi nevoe, vom mai merge cu bucurie.

Anișoara ANTALUȚA
cls. VI-a
com. Mărășești-Bârlad

Fapte pionierești

Din pădurea Striei

Dela Băița mai la deal, spre satul Ormindia, se întinde pădurea denumită de oamenii din partea locului „Pădurea Striei".

La marginea acestei păduri, se întind nenumărate tufe de măceșe. Pionierii din unitatea noastră cunosc aceste locuri de multă vreme. Ei au adunat și în anii trecuți de prin aceste locuri zeci de kilograme de măceșe.

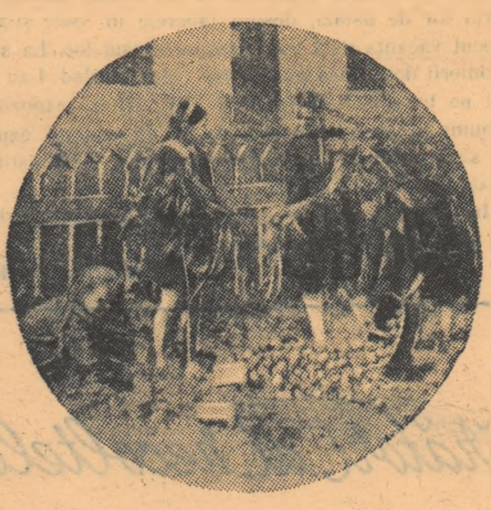
Pionierii din unitatea noastră s'au hotărît să strângă 220 kilograme de măceșe pentru marmeladă.

Până acum ei au și strâns 150 kilograme.

Cei mai harnici s'au dovedit a fi pionierii detașamentului II care au strâns mai bine de 50 kilograme de măceșe.

Dacă vremea va fi frumoasă noi vom reuși ca până la sfârșitul lunii Octombrie, să strângem mult mai multe măceșe decât ne-am propus la început.

R. GRUIȚA
Instructor de pionieri
com. Băița — regiunea Hunedoara

Pionierele dela Școala Nr. 1 fete din Râmnicul Vâlcea, au muncit bine în grădină și acum la recoltare culeg roade bogate.

Alături de părinții lor

In comuna noastră pionierii, alături de părinții lor, au dat ajutor gospodăriei agricole colective „7 Noembrie" la strânsul bumbacului.

Până acum pionierii, au strâns o cantitate de 3500 kg. bumbac.

Tuțuianu Ion, Iancu Ioana, Gheorghe Georgeta, Balaban Constanța, au strâns cea mai mare cantitate. Dar toți pionierii noștri sunt harnici și toți vor ajuta la înfrumusețarea comunei și vor planta în parcul pionierilor, pomi fructiferi.

Marin FRIGIOIU
Instructor superior
com. Movila Miresii — Galați

O lecție practică

— Cu cât pieptul calului e mai lat, cu atât forța lui e mai mare, explică tovarășul Teodorescu Dumitru, medic veterinar la Hipodromul Băneasa. Elevii din clasa VI-a dela Școala de 7 ani de băieți Nr. 30 din București ascultă cu deosebit interes explicațiile.

IN VIZITĂ LA DEPOUL DE LOCOMOTIVE

De multe ori au văzut elevii din clasa VII-a A dela Școala Medie Nr. 4 din București locomotive de tren! Dar cu toate acestea acum când au fost anunțați că vor vizita depoul de locomotive „Chivu Stoica" din București, bucuria lor nu fu deloc mică.

— Eu am să mă urc în marchiza mecanicului, răsună glasul lui Milcu Harst. Și am să dau semnalul de plecare!

— Și eu am să mă urc!

— Și eu!

Când tovarășul Roșca Iosif, șef de depou, se apropie de băieți și începu să le vorbească, să explice, toți își îndreptară atenția spre el.

— Da, da, cu monstrul acesta uriaș nu-i de glumit copii! Cu el nu trebuie să te grăbești deloc, și toate mișcările trebuiesc făcute cu atenție.

De jur-împrejur, locomotiva lucea ca oglinda. Iar dacă priveai în marchiza mecanicului, îți venea să crezi că te afli într'o uzină! Atâtea aparate de precizie, manivele, toate, toate, sunt îngrijite cu multă atenție. Alături de ei, o locomotivă în reparație. Doi mecanici meștereau în jurul ei. Dobre Cornel nu-și putu opri curiozitatea și-l întrebă pe ucenic:

— Tovarășe, nu-i așa că piesa asta care învârte roțile se numește bielă?

— Da, așa se numește! Dar de unde știi? — îl întrebă ucenicul. Cornel îi spuse că a citit în cartea de fizică, unde era și desenată această piesă.

Discuția lor fu întreruptă, când tovarășul Roșca începu să explice modul de funcționare al cazanului. Tocmai atunci Milcu Harst care vroia cu orice preț să se țină de cuvânt, fu primul care se urcă în marchiza mecanicului. Dar spre nedumerirea lui, când vru să dea semnalul, nu se auzi nimic.

— N'ai să poți suna, îi spuse mecanicul, înțelegându-i dorința. Aburul este oprit. Și fără el, mașina-i moartă. Orice mișcare, orice zgomot al acestei mașini uriașe, este produs de forța vaporilor. Iată, vedeți voi? Aceasta este o mașină care transformă energia calorică a combustibilului, prin intermediul vaporilor de apă, în lucru mecanic. In momentul de față mașina se află în staționare.

Frumoase au fost pentru elevi clipele petrecute printre mecanici, printre ucenici și lângă atâtea locomotive uriașe.

Toate lucrurile de aici li s'au părut curioase băieților. La câte întrebări n'a fost nevoit să răspundă tovarășul Roșca; lui Munteanu Aurel, lui Breguer Hanț, lui Muzinchievici Grigore și Iacolovici Grigore.

De unde puteau ști ei, cum se introduce apa în cazanul locomotivei? Sau la ce atmosferă se ridică aburul din cazan? Au aflat și alte lucruri pe care nu le poți cunoaște decât din practică.

★

O zi mai târziu, la gazeta de perete a fost pus un articol nou. Cornel povestea despre vizita făcută la depou și mai ales despre multele cunoștințe căpătate cu acest prilej.

Gh. NEGREA

Prin satele patriei

Răsplata meritată

Anul întreg, carele poartă unelte, fân, câte și mai câte. Dar toamna duc cea mai prețioasă încărcătură: roadele câmpului. Acum trebuie care solide, că altfel dai de necaz... Iată, de pildă, zilele trecute colectiviștii dela G.A.C.-„Viața Nouă“ din Bârza raionul Balș, au primit avansul de 40% cuvenit zilelor muncă făcute în acest an. Și colectivistul Marin Barbu a avut de ridicat 960 kg. grâu, 240 kg. floarea soarelui, 413 kg. cartofi și încă multe altele. I-a trebuit oare un car, încăpător și trainic? I-a trebuit. Asemenea și lui Constantin Vasile, și lui Constantin Mitrache. Colectiviștii își primesc răsplata meritată pentru zilele muncă.

Chiaburul e „ chiabur

Țăranii muncitori se grăbesc întotdeauna să-și predea cotele știind că aceasta e o datorie de cinste față de patrie. Dar chiaburii-s tot chiaburi, ei urăsc puterea democrat-populară, deaceea ei și-ar ascunde în gaură de șarpe grânele sau le-ar arde, numai să nu predea cota către stat. Așa s'a întâmplat cu chiaburul Petcu Trifu din comuna Tolvădia, regiunea Timișoara. „N'am, vai de mine, îs sărac, pământul n'a rodit...“ se plângea el. Dar țăranii muncitori nu l-au dat crezare. Ei au controlat și au găsit mari cantități de carne, făină, lână, slănină și altele. Petcu Trifu a fost obligat să-și achite datoriile față de stat.

Comună fruntașă la însămânțări

In desfășurarea muncilor de vară, țăranii muncitori din comuna Independența, au fost primii din raionul Călărași și pentru aceasta au primit drapelul de comună fruntașă pe raion. Acum, ei s'au hotărît să fie cei dintâi și la însămânțările de toamnă.

Ei au selecționat din vreme și au tratat sămânța de grâu și orz, au reparat semănătoarele, plugurile, grapele, dând îngrijirea cuvenită și animalelor de muncă. Apoi, bine pregătiți, au pornit la lucru. Primii care și-au însămânțat suprafețele de pământ au fost deputații Drăgan Paraschiv și Constantin R. Vasile. Pilda lor a fost deîndată urmată de țărani muncitori ca Pavel Florea, Niculaie Simion și alții.

Din semințele culese vor crește copaci falnici

Pionierii și școlarii dela școala elementară din satul Guranda — îndrumați de tovarășii învățători ai școlii au recoltat 75 kg semințe de Acer Negundo (arțar american).

In această acțiune de folos patriotic s'au evidențiat pionierii: Andrei Ion, Scutaru Ana, Niță Constantin, Sfichi Constantin și alții.

Cu bucurie grupul de pionieri și elevi s'a îndreptat cu semințele culese spre pepiniera satului, știind că peste câțiva ani se vor ridica copaci falnici ce vor mări numărul hectarelor cu păduri din țara noastră.

Petru LUȚUC
Instructor superior, satul Guranda
Raionul Trusești — Reg. Suceava

Dorința fierbinte

Crețu Nicolae și Panaitiu Mircea au terminat de citit cartea „Povestiri din anii grei“. Au aflat de aici multe lucruri despre lupta și faptele comuniștilor. In gândul lor trăiesc mereu acești comuniști și doresc mult să le semene. Dar cei doi prieteni sunt nerăbdători să afle încă alte întâmplări din viața acestora. Și iată că într'una din zile au avut în mijlocul lor pe tovarășul Podgurschi Vartolomeu, vechi membru al partidului. El a povestit despre viața sa.

— ...Trăiam la țară. Pentru o bucată de mămăligă rece munceam din greu câte 12—14 ore pe zi pe pământul bogătanilor care huzureau. Locuiam într'o casă sărăcăcioasă din marginea satului... Când am crescut mai mare am plecat la oraș și am intrat la o uzină din Iași. Am învățat meseria de lăcătuș. Și aici munca era tot mai istovitoare. Pentrucă eram tânăr patronii mă aruncau din atelier în atelier iar la salariu primeam mai puțin decât ceilalți muncitori. Aici în uzină am întâlnit oameni care luptau necontenit împotriva celor care trăiau în huzur. Erau comuniștii. Alături de ei mi-am început lupta. In 1939 am fost primit în partid. Lupta noastră era grea dar asta ne îndârjea și mai mult. Tot timpul eu și tovarășii mei eram urmăriți de copoii siguranței. Adesea mă furișam și răspândeam manifeste sau luam parte la demonstrații... Și copii ca voi ne ajutau în luptă. Mergeam odată spre casa unui tovarăș de-al meu să-i transmit ultimele noutăți. In poartă zării de departe doi dintre copiii lui care se jucau. Pe strada aceea se plimba și un om cu gulerul ridicat cu pălăria trasă pe cap. Era firește un om al siguranței care ne spionase. Deodată stătu locului și privi într'acolo, spre casa aceea unde întrasem eu. Nu-l observasem pe omul acela. Intr'un suflet unul dintre copii alergă să ne dea de veste. Celălalt păzea. Ei știau că taina noastră a comuniștilor nu trebuie s'o afle nimeni. Și așa am fost feriți atunci de copoii siguranței.

Mai târziu am fost prins de siguranță. M'au lovit cu bastoanele de cauciuc de-mi țâșnea sângele pe perete. Imi cereau să-mi trădez tovarășii dar cu cât mă băteau cu atât mă îndârjeam mai mult. N'am scos nici un cuvânt. Așa am dus-o în închisoarea dela Aiud, la Lugoj, Iași, București, 4 ani, până când au sosit armatele sovietice de ne-au desferecat. Dragi copii, dar și în închisoare noi învățam. La opaițul fumegând, între gratii comuniștii nu încetau să citească, să învețe, să discute, să lupte.

Au vorbit apoi pionierii. Ei au arătat despre copilăria lor de astăzi, despre taberele în care și-au petrecut vacanța astă vară, despre orașul lor. La sfârșit, pionierii dela Casa pionierilor din Bârlad l-au invitat pe tovarășul Podgurschi să viziteze expoziția de albume și obiecte lucrate de ei. In această expoziție ei s'au străduit să înfățișeze lupta comuniștilor și viața luminoasă de astăzi a patriei noastre.

In gândul pionierilor trăiește, o dorință fierbinte: să se asemene cu comuniștii.

Ecaterina POP

Luna prieteniei româno-sovietice

Deschiderea decadei cântecului și dansului sovietic

La noi sunt foarte iubite cântecele și dansurile sovietice. Echipele noastre artistice fie că sunt dela oraș, fie că sunt dela sat au în programele lor multe cântece și dansuri sovietice.

In cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice în multe orașe din țară a avut loc deschiderea Decadei cântecului și dansului sovietic.

Cu acest prilej s'au ținut conferințe despre arta sovietică, s'au prezentat programe artistice.

VIZITELE DELEGAȚIEI SOVIETICE

Din delegația sovietică care ne vizitează țara cu prilejul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice face parte și N. K. Serbinovici miner fruntaș din Donbass, deputat în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Oaspetele sovietic a vizitat mina Petrila. La orizontul 12, la peste 400 metri adâncime el s'a întâlnit cu brigada Eroului Muncii Socialiste Iuliu Haidu.

Minerii dela Petrila i-au făcut o primire caldă, frățească.

In cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, în țara noastră, Capella emerită de stat de banduriști din R.S.S. Ucraineană prezintă arta poporului liber și fericit al Ucrainei.

IERBICIDELE apărători ai recoltelor

Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului prevede o creștere tot mai mare a productivității la hectar a tuturor plantelor de cultură: grâu, porumb, orz, floarea soarelui, bumbac, in, cartofi și altele. Alături de întreg poporul oamenii de știință din domeniul agriculturii participă cu toată forța lor creatoare la îndeplinirea acestei sarcini. In acest articol se vorbește despre o nouă metodă științifică care va contribui din plin la belșugul recoltelor.

★

Plantele cultivate de om au o sumedenie de vrăjmași: buruieni, insecte, boli, ciuperci. Dintre toți însă cei mai nesățioși, mai primejdioși, s'au dovedit a fi buruienile. Poate vă mirați și vă întrebați: de ce? Doar cele mai multe buruieni sunt mai mici decât plantele cultivate și mult mai puține...

Buruienile însă vatămă plantele în foarte multe feluri. In primul rând ele consumă o mare parte din apa și sărurile minerale necesare hrănirii plantelor. Ele consumă de trei ori mai multe substanțe hrănitoare și de două ori mai multă apă decât plantele cultivate! Deasemeni, ele umbresc pământul și opresc razele soarelui de a pătrunde la plantă, îngreunează mult aratul, semănatul, prășitul... Unele buruieni se încolăcesc împrejurul plantelor și le împiedică să crească (măzărichea, turița, volbura) iar altele sunt bune gazde pentru fel de fel de boli pe care mai apoi le transmit și plantelor...

Oamenii luptă de multă vreme cu buruienile, prin plivit, prășit sau printr'o arătură cât mai adâncă. Totuși lupta cu buruienile nu e deloc ușoară. Buruienile se înmulțesc extraordinar de mult și de repede. Inchipuiți-vă, doar o singură plantă de știr, produce pe an 500 de mii de semințe!

In ultimul timp însă savanții au descoperit noi mijloace de luptă cu buruienile. Este vorba de așa numitele „Ierbicide“. Acestea sunt niște substanțe chimice ce provoacă nimicirea completă a unor buruieni deosebit de vătămătoare. Ele fac o foarte mare economie de timp și bani și deasemeni ușurează mult recoltarea cu combinele. Toate bune, însă firește, vă veți pune întrebarea: cum se face că aceste substanțe nu atacă și plantele cultivate. Iată cum: Ierbicidele folosite în anumite cantități, atacă numai plantele din unele familii botanice. De pildă; ierbicidele cele mai des folosite, numite pe scurt 2,4 D sau acidul DICLOROFENOXIACETIC, în anumite doze distrug numai buruienile dicotiledonate, mai cu seamă pe cele din familiile Compozite și Crucifere. Cerealele însă rămân neatinse. Mai mult încă: ierbicidele le stimulează creșterea!

Aceste preparate se prezintă sub formă de prafuri ce se dizolvă ușor în apă. O cantitate mică de 1—1,5 kgr din aceste prafuri dizolvată în 400—600 litri de apă este suficientă pentru stropirea unui hectar de cereale. Ajungând pe tulpina sau frunza buruienilor, aceste substanțe pătrund uimitor de repede în plantă și se împrăștie în interiorul ei. La început provoacă o înmulțire rapidă și dezordonată a celulelor. Totuși plantele rămân încă verzi. Peste 2—3 zile însă, lucru ciudat, creșterea plantei încetează. Extragerea apei din sol și respirația se fac mult mai greu, tulpinele se răsucesc și capătă umflături. Planta moare...

Experiențele făcute în U.R.S.S. și în țara noastră au demonstrat un lucru deosebit de însemnat: pe lângă distrugerea completă a buruienilor ierbicidele contribuie la ridicarea producției la hectar a plantelor cultivate cu 50—100 la sută!

Oamenii de știință studiază încă aceste ierbicide. Modul acțiunii lor asupra plantelor nu e încă destul de cunoscut. Totuși în lupta cu buruienile s'au făcut pași însemnați înainte. Ierbicidele vor deveni în scurtă vreme apărătorii vajnici ai recoltelor pe suprafețe de sute de mii de hectare!

Beno HAIMOVICI
Ing. agronom

POPORUL — FĂURITOR AL ISTORIEI

„Până acum toţi acei ce s'au îndeletnicit cu istoria naţională n'au avut în privire decât biografia Domnilor, nepomenind nimic despre popor, izvorul a tuturor mişcărilor şi isprăvilor şi fără de oare stăpânitorii n'ar fi nimica".

M. KOGALNICEANU

RĂZEŞII LUI VODĂ-ŞTEFAN

Sună buciumul! Graiul său neînfricat şi melodios işi mână sunetul peste crestele munţilor prăpăstioşi, peste culmi de dealuri şi păduri adânci, nestrăbătute de picior omenesc, peste râuri repezite cum nu-şi află mărginire...

Moldova se ridică la luptă! Vodă-Ştefan mâniase peste poate pe sultanul Mahomed al II-lea. După ce că domnul Moldovei se cam amestecase în treburile Ţării Româneşti, culmea, acum nici tributul către Poartă nu-l mai plătea! Aşa că sultanul îi scrise o scrisoare moldoveanului necredincios şi încăpăţânat:

„In acest an să-mi aduci în persoană tributul, aşa cum îl aduce domnul Ţării Româneşti ca să putem avea încredere în prietenia ta".

Domnul Moldovei, însă nu dă ascultare poruncilor Impărăţiei şi răspunde demn sultanului că Moldova e o ţară mică dar liberă în care stăpâni sunt numai moldovenii...

Aşa că din astă pricină toată floarea oştirii turceşti se revărsă în valuri de ură şi pedeapsă asupra Moldovei.

...La chemarea buciumului răspund pedestraşi şi călăreţi uşori din goana nebună a cailor mărunţi şi iuţi, aleargă sub steaguri târgoveţi şi ţărani liberi, răzeşi, ce-şi transformă în ucigătoare arme uneltele cu care-şi lucrează pământul. Poporul întreg se ridică la luptă întru apărarea gliei strămoşeşti.

10 Ianuarie 1475! O ceaţă groasă împânzeşte vadul Vasluiului...

Armata turcească a fost izbită din spate şi din flancuri. Ştefan însuşi s'a aruncat în vâltoarea luptei! Oastea ţării, gloatele celor truditori, izbeau cu sete în duşmani, îi atrăgeau în mlaştini: cu coasele erau retezate capetele călăreţilor şi picioarele cailor, cu securile erau zdrobite scuturile turceşti! Aşa a fost la Vaslui într'o zi de iarnă. Aşa s'a prăvălit trufaşa semilună în mlaştinile fără de fund ale Moldovei!

Cronicarul polon Dlugosz scrie următoarele despre Ştefan cel Mare: „O, bărbat demn de admirat, întru nimic inferior conducătorilor eroi, pe care atât îi admirăm care cel dintâi dintre principii lumii a repurtat în zilele noastre o victorie atât de strălucită împotriva Turcilor. După părerea mea, el este cel mai vrednic să i se încredinţeze misiunea de conducător împotriva Turcilor".

Cum trebuie să ne explicăm victoriile lui Ştefan? In cele 34 de războaie oare numai însuşirile lui Ştefan vor fi adus victoria? Oare numai priceperea şi vitejia sa au stăvilit puhoiul turcesc. Desigur că nu. Eroul cel mare al acestor lupte a fost poporul. Slava lui Ştefan de domnitor înţelept şi de viteaz comandant de oştiri se datorează faptului că se bizuia pe norod, că împlinea năzuinţele sale. Ştefan a îngrădit marea boierime trădătoare şi a dat tot mai multe înlesniri răzeşilor şi târgoveţilor. De aceea răzeşii săreau ca unul întru apărarea Moldovei. De aceea istoria acelor lupte este mai cu seamă istoria luptei poporului.

„PATRIA ESTE NORODUL"

Revoluţia din Ţara Românească izbândise! Acum ţărănimea aştepta cu sufletul la gură împărţirea pământurilor boiereşti, reforma. Doar pentru asta luptase. Boierimea reacţionară însă nici că voia să audă de asemenea treburi. Se hotărîse să facă un complot şi să aresteze guvernul, să înlăture cuceririle poporului în revoluţie, să-l înşele. Zis şi făcut. Inţeles cu boierii, I. Odobescu ceru guvernului să primească într'o zi la ora 12, vizita ofiţerilor din garnizoană sub pretext că aceştia vor să facă „complimente" guvernului.

Fragment din Columna Traiană

„Ion Vodă cel Cumplit"
de GH. LABIN

Când păşiră ofiţerii în sala de şedinţă a guvernului, colonelul Odobescu, care conducea complotul, se ridică şi spuse acestea membrilor guvernului:

— „In numele proprietarilor, vă arestez!"

Atunci însă se întâmplă un fapt ce pe semne nu intrase în socotelile reacţionarilor. Nicolae Golescu, Preotul Ambrozie, Ana Ipătescu înconjură armata şi încercă să pătrundă în localul unde se găsea guvernul. Colonelul Solomon ordonă atunci să se tragă în mulţime! Ana Ipătescu cu două pistoale în mâini, adevărat monument al curajului poporului, încuraja mulţimea şi se avânta voiniceşte în fruntea ei. Preotul Ambrozie se aruncă dintr'odată asupra tunurilor şi le stinse fitilele! De atunci i-a rămas şi numele de Popa Tun... Mai mulţi morţi şi răniţi plătiră cu sângele lor victoria. In Bucureşti şi în toată ţara, negustori, intelectuali, meseriaşi şi ţărani sărbătoreau victoria revoluţiei.

Dar boierii reacţionari, trădători dintotdeauna ai poporului, nu se astâmpără. La îndemnul lor secretarul mitropoliei răspândi zvonul mincinos că o armată străină înaintează asupra Bucureştiului. Guvernul se socoti în primejdie şi se retrase la Târgovişte, chiar a doua zi. Mitropolitul Neofit calcă fără nicio remuşcare jurământul de credinţă depus pe constituţie şi numi o locotenenţă domnească dintre reacţionari. Dar bravul popor al Bucureştiului se răsculă şi izgoni locotenenţa reacţionară. Poporul apăra din nou revoluţia.

Boierii au săvârşit mai apoi unul din cele mai murdare acte de trădare naţională! Au chemat armatele turceşti pentru înăbuşirea revoluţiei!

Dar poporul a rămas credincios revoluţiei, s'a împotrivit trădării boierilor. Şi în anii ce au urmat poporul s'a ridicat de multe ori împotriva asupririi, a luptat dârz.

In timpul revoluţiei dela 1821 Tudor Vladimirescu spunea: „Patria este norodul, iar nu tagma jefuitorilor". In toate timpurile din piepturile oamenilor simpli a ţâşnit cel mai fierbinte patriotism, cea mai curată dragoste de libertate, de progres. Tocmai de aceea patria adevărată este poporul acest neîntrecut erou al tuturor vremurilor...

PARTIDUL — CONDUCATORUL POPORULUI

Intr'o zi rece de toamnă, au bătut prelung tunurile de pe vasul „Aurora". Vesteau o cotitură în istoria lumii: pe a şasea parte a pământului se năruise pentru vecie domnia asupritorilor. Condus de Partidul Comunist întemeiat de Lenin, poporul izbândise.

Vestea despre victoria Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie se răspândi ca fulgerul în toate cele patru zări ale lumii. Ea a aprins flacăra revoltei în sufletele a milioane şi milioane de asupriţi...

Şi în ţara noastră se cocea mişcarea revoluţionară, Masele trăiau într'o mizerie cumplită. Grevele se ţineau lanţ. Lupta clasei muncitoare pentru pâine, libertate şi pace deveni tot mai dârză. Victoria proletariatului rus a umplut de curaj inimile muncitorilor noştri. Intr'un manifest din 1918 un grup de muncitori revoluţionari scriau:

„Noi nu suntem singuri în luptă. Cot la cot cu proletariatul lumii întregi şi cu baionetele guvernului bolşevic dela Petrograd vom învinge. Aţintiţi-vă privirea şi îndreptaţi-vă paşii numai într-acolo unde flutură steagul roşu. Trăiască proletariatul internaţional! Trăiască Republica Socialistă. Trăiască socialismul revoluţionar al lui Lenin!".

Au urmat apoi în ţara noastră luptele eroice din 1919-1920, greva generală din 1920. Proletariatul însă nu avea un adevărat conducător încercat. In aceste împrejurări la 8 Mai 1921, a luat fiinţă Partidul Comunist din România ce cuprindea pe cei mai devotaţi fii ai poporului. Partidul comuniştilor a condus de atunci neîncetat poporul truditor în lupta pentru pâine, pentru pace. Poporul avea acum un conducător sigur, călit în lupte grele.

Lupeni 1929...

Galeria e întunecoasă. Oamenii se târăsc, merg pe brânci. Scrâşnesc. Strâng pumnii. Picioarele li se afundă adânc în tină. Dar înaintează. Imprejur întunecime. Doar lămpile cu carbid împrăştie o lumină tainică, pâlpâindă... Au ajuns...

„1907" de SCHWEITZER CUMPANA

— Nu ne mai lăsăm înşelaţi tovarăşi, am răbdat destul, am tras destul în jugul stăpânirii Ajunge! Partidul ne cere acţiune, luptă organizată. Declarăm grevă!

Aşa a fost la Lupeni... Partidul a condus apoi eroicele lupte ale muncitorilor ceferişti din Februarie 1933. Numai P.C.R. a mobilizat poporul la luptă împotriva războiului criminal antisovietic...

După încetarea celui de al doilea război mondial atunci când datorită grelei situaţii economice ţara noastră se afla la un pas de prăpastie partidul ia în mâini conducerea poporului, a ţării De atunci poporul nostru merge cu paşi de uriaş spre noi victorii ale socialismului... Partidul, este trup din trupul poporului, conştiinţa poporului...

ISTORIA PATRIEI — ISTORIA LUPTEI POPORULUI

Intotdeauna poporul a împins înainte roata istoriei. Răscoala ţăranilor de la Bobâlna din 1473, răscoala lui Gheorghe Doja din 1514, răscoala lui Horia, Cloşca şi Crişan şi Avram Iancu, cea a lui Tudor Vladimirescu şi anul revoluţionar 1848 au lovit în nobili şi boierime, i-au speriat le-au pregătit pieirea au făcut loc unei altfel de lumi. Dar aceste lupte deşi însufleţite, eroice, n'aveau un conducător clar văzător. De aceea ele au fost înfrânte. A trebuit multă vreme până când conducerea poporului s'o ia clasa muncitoare şi partidul ei. Numai ea a putut să rupă pentru vecie zăgazurile robiei poporului...

Studiul istoriei patriei îţi umple inima de o firească mândrie patriotică. Luptele eroice ale înaintaşilor noştri ne fac mai dârzi, mai hotărîţi. Iubim mult patria cu tot ce-i al său: plaiuri întinse, munţi ce-şi spală fruntea în Dunăre, ape repezi cu vaduri adânci, viaţa nouă, liberă ce clocoteşte în orice colţ de ţară.. Iubim mult Uniunea Sovietică eliberatoarea noastră şi poporul rus prieten dintotdeauna al poporului nostru...

In anii de cruntă teroare neuitatul A. Toma scria cu un arzător avânt patriotic un îndemn către poporul ce avea mâinile ferecate în lanţuri:

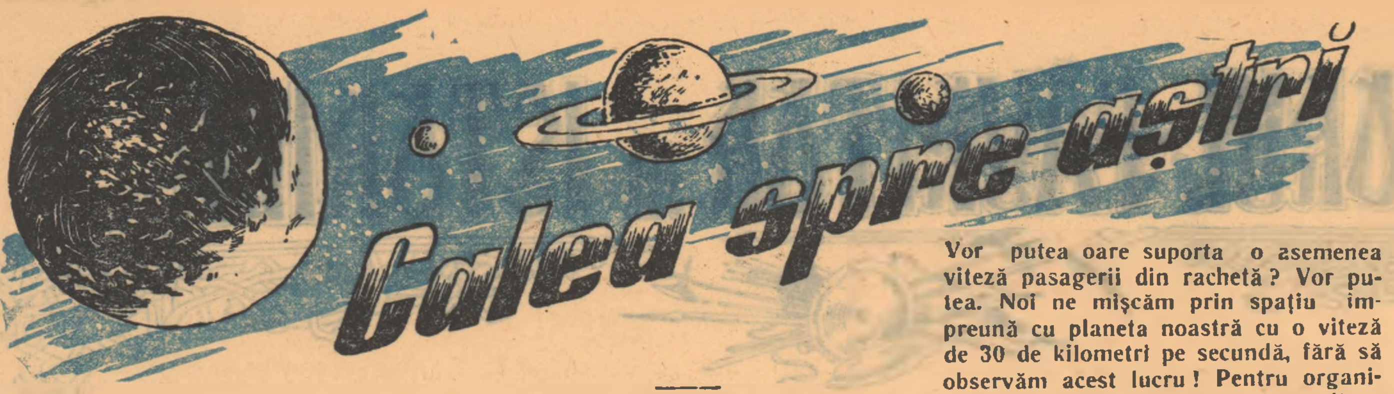
„Uriaş, deschide pleoape.
Vor de viu să te'ngroape,
Svâcneşte odată din braţe
Lanţuri cădea-vor ca aţe
Cu'n salt ridică-te, creşte-te
Peste-ale munţilor creştete
Scutură de pe tine
Speriatele mici jivine
Calcă sub pas micii draci
Negri gândaci,
Şi cu ţeasta proptită în cer
Descătuşat Guliver
Umple-ţi plămânul cu furtună
Şi peste-a munţilor cunună
Dezlănţuie spre zările
Ce încă mai dorm.
Un hohot de viaţă enorm..."

Astăzi proorocirea poetului s'a săvârşit. Partidul a prins poporului truditor aripi vultureşti cu care se avântă sus, tot mai sus, spre zările deapururi senine, albastre, ale fericirii tuturor oamenilor...

„Lupeni 1929" de Alexandru **PUŞKAŞ**

Pagină redactată de
AL. G. ARCALEANU

Calea spre aştri

de C. P. STANIUCOVICI
— Doctor în ştiinţe tehnice —

Veacuri dearândul oamenii au crezut că pământul este centrul lumii creiat de dumnezeu iar deasupra sa se inalţă asemeni unei bolte de cristal cerul pe care se află aştrii sfinţi... Aceştia luminează pământul. Biserica îi persecuta cu multă cruzime pe învăţaţii care afirmau că pământul nu es.e centrul universului. Aceştia puneau doar la îndoială creaţia dumnezeiască a lumii! Opera genialului învăţat polonez Nicolai Coopernic a fost interzisă. Giordano Bruno partizanul şi apărătorul ideilor sale a fost ars pe rug la Roma în anul 1600...

Dar în ciuda acestor oprelişti adevărul ştiinţific a triumfat. Astăzi to;i oamenii culţi ştiu că pământul este înconjurat de un înveliş de aer, atmosfera, iar dincolo de ea se află un spaţiu lipsit de aer. Universul este fără de margini... Corpul ceresc cel mai apropiat de pământ este Luna. Impreună cu Luna, pământul şi celelalte planete se învârtesc în jurul soarelui.

Oamenii s'au gândit de multă vreme la zborurile în spaţiile cosmice, ideia făuririi unui aparat în stare să facă un asemenea zbor a frământat zeci de ani minţile oamenilor...

De ce n'a ţinut seama Jules Verne

In anul 1865 renumitul scriitor francez Jules Verne a publicat prima parte a romanului său ştiinţifico fantastic „Din tun în Lună". In această carte se povesteşte cum membrii „Clubului Tunarilor" din oraşul american Baltimore au stabilit o comunicaţie cu Luna, trimiţând în ea un proiectil cu trei oameni pe bord!

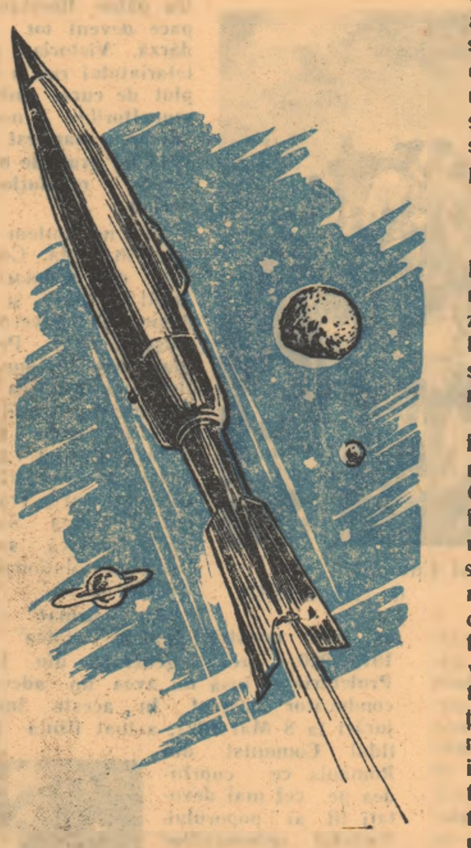
Proiectilul era din aluminiu. Diametrul său era de 3 metri, grosimea peretelui de 30 de cm, greutatea de 9 tone! Lungimea tunului era de 300 de metri. Tunul trebuia încărcat cu o uriaşă cantitate de fulmicoton care prin explozie ar produce 6 miliarde litri de gaze. Puterea acestor gaze va arunca proiectilul până în Lună.

...Şi la 1 Decembrie se spune în roman a izbucnit o detunătură asurzitoare, cei trei îndrăzneţi închişi în proiectil zburaseră în Lună...

Dar e posibil oare acest lucru cu un asemenea proiectil? Fireşte că nu. Pentru a te avânta cât mai sus, în lumea aştrilor trebuie să învingi forţa de gravitate a pământului care te trage în jos. Pentru aceasta însă aparatul de zbor trebuie să depăşească viteza de 11 kilometri pe secundă! Puteau oare gazele formate în gura tunului să împingă proiectilul cu o asemenea viteză? Nu. Nu puteau. Viteza proprie a gazelor prafului de puşcă este cu ceva mai mare de 3 kilometri pe secundă! Era necesar pentru asemenea zboruri de un altfel de mijloc de transport, mai rapid şi mai sigur...

Racheta lui Ţiolcovschi

Racheta cu praf de puşcă fusese inventată de mult. Se socotea însă că racheta zboară pentrucă gazele care ţâşneau din ea sunt respinse de aer şi astfel racheta zboară înainte. Dar nu este adevărat. Acum ştie şi orice şcolar că gazele care se formează într'un vas închis apasă asupra tuturor pereţilor săi cu presiune egală. Dacă se deschide însă unul din pereţii vasului, se creiază o forţă de reacţie, şi vasul, în cazul nostru, racheta zboară în direcţia opusă scurgerii gazelor

Un proiect cu adevărat ştiinţific de rachetă interplanetară, a fost făcut de învăţatul rus C.E. Ţiolcovschi. El a propus să se folosească pentru călătoriile interplanetare un motor cunoscut sub numele de motor cu reacţie. In partea dinainte a navei interplanetare se instalează două rezervoare mari. Intr'unul din ele se află oxigen lichefiat şi răcit ,într'altul un combustibil oarecare lichid. Amestecând oxigenul cu combustibilul şi aprinzând acest amestec se poate obţine o ardere foarte puternică. Printr'un orificiu, numit ajutaj, gazele rezultate din ardere sunt aruncate afară cu o uriaşă viteză. Nava, interplanetară zboară în direcţia opusă scurgerii gazelor...

Va rezista omul?

Nava reactoare va căpăta o viteză formidabilă. Numai acceleraţia ei va fi de 40 de metri pe secundă! Va căpăta relativ uşor viteza de 11 sau chiar mai mulţi kilometri pe secundă.

Vor putea oare suporta o asemenea viteză pasagerii din rachetă? Vor putea. Noi ne mişcăm prin spaţiu împreună cu planeta noastră cu o viteză de 30 de kilometri pe secundă, fără să observăm acest lucru! Pentru organismul viu, primejdioasă nu este viteza în sine ci numai schimbarea ei bruscă.

Durata zborului până în Lună cu o viteză de 11,5 km. pe secundă va trebui să fie de câteva zile şi nopţi iar zborul pe Marte va dura aproape un an! Vor putea trăi oamenii atâta timp în carapacea de oţel a rachetei? Pentru aceasta sunt necesare oxigenul, apa şi alimentele.

In momentul de faţă mai sunt lucruri care trebuie rezolvate în domeniul zborului în spaţiile cosmice. S'a constatat că arderea gazelor produce o asemenea temperatură încât este în stare să ardă toată racheta. E nevoie de un sistem de răcire care şi el cântăreşte mult. Atunci cum se poate micşora greutatea rachetei? Ştiinţa trebuie să răspundă cât de curând la aceste probleme...

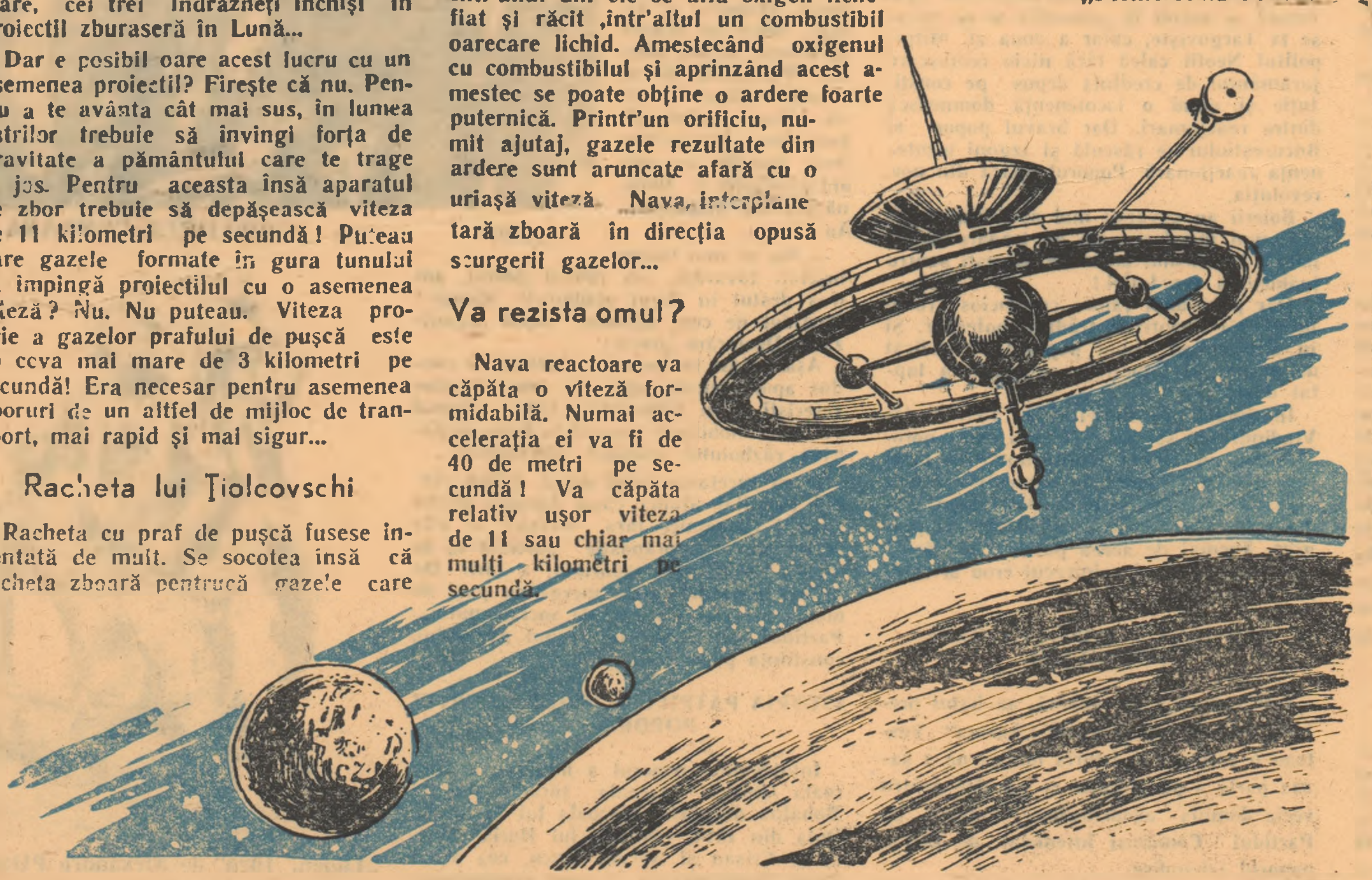
Viitorul zborului interplanetar

Cine, va zbura/în prima rachetă? Este mai mult ca sigur că în prima rachetă interplanetară omul nu va zbura. Probabil că la început se vor lansa rachete conduse prin radio cum se face acum pentru studierea straturilor superioare ale atomsferei.

In acest moment, în faţa noastră a fizicienilor sovietici stă sarcina folosirii energiei atomice în scopuri paşnice. Cantitatea de energie atomică ce se formează în aşa numita „căldare de uraniu" poate fi reglată precis şi pare să nu fie departe ziua când o asemenea căldare se va putea monta la rachetă! Uriaşa energie calorică obţinută din transformarea lentă a uraniului va încălzi orice gaz inert. Acest gaz trecând prin ajutaj va da naştere forţei reactoare care va împinge prima rachetă cu energie atomică spre spaţiile interplanetare! Problema combustibilului ar fi deci rezolvată! Această treabă însă nu e uşoară. La ea participă cu toată pasiunea toţi savanţii noştri.

Noi, şi voi copii, vom trăi însă fericita zi în care prima rachetă atomică interplanetară va săgeta spaţiile cosmice! Vom trăi ziua unei mari biruinţi a omului asupra naturii...

Text prescurtat din „Pionierscaia Pravda"

Invăţaţii au socotit necesar pentru zborul cosmic să creieze un astfel de satelit artificial care să se învârtească în jurul pământului cu o viteză de 8 km. pe secundă şi care să constituie prima escală a zborului cosmic.

Concursul de jocuri

(Deslegări)

Seria a III-a

Anagramă
(2 puncte)
CARTE - ARTEC

Pătrat literar
(5 puncte)
AVENTURILE UNUI MIC MARINAR

In excursie
(10 puncte)

Orizontal: PARC — ODER — MACI — PAS — PUŞCA — OS — POPAS— SORA — TABERE — MIRT — RUM — UNT — POTECI-NA — SANITAR — TIUI—DO — IAZ — RUCSAC — ORA — ALPINA — TEI — VO — AR — LA.

Vertical: POM ADAPOST — RE — CAS — CRIŞ — PE — SPORT — CORT — APA — SINAIA — ARET — BUCATARI — EMIR — MUNŢI — CONDUCATOR — PA — TIOC — SI — UZ — SOP — CANT — AER — VARA — LAC.

Seria a IV-a

Calcul enigmatic
(4 puncte)

144 : 12 = 12
: × :
3 × 2 = 6
48 : 24 = 2

Date încrucişate
(5 puncte)

1917 — 1951 — 23 — 81 — 1949 — 1821 — 1912 — 1931 — 75 — 91 —1848 — 1929.

„La start"
(10 puncte)
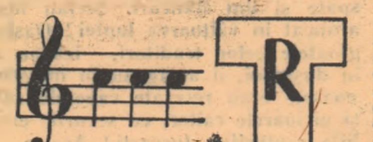
Orizontal: CROS — IOLE — INOT — ATLET — DAN — RUGBI — SOTER — RAITE — COPIL — TITA — LA — CL — LENESA — CAL — SA — UNT — NE — CC — LIED — CEH — AS — ARI — TOC — ICF — IB — OINA — TUR — CP.

Vertical: VOLEI — CITIT — ROL — SET — INELE — OR — TURISTE — ABIA — DOP — ATILA — GATA — SOL — ELAN — CCA — TENIS — ALERGARE — NULA — SCHIF — CERC — DROB — CAIAC — TIR — POLO — START.

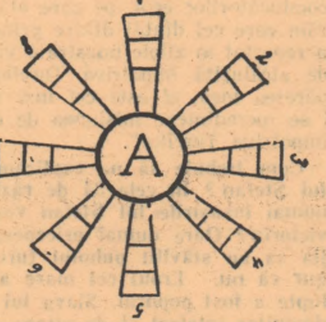
Biverb

4 — 7

Deslegând corect biverbul, veţi afla titlul unei interesante cărţi pentru copii şi tineret apărută în Editura Tineretului.

Revărsat de soare...

Din centru, soarele îşi revarsă 8 raze. Fiecare rază corespunde cu un cuvânt care începe cu litera A. La o deslegare corectă, ultimele litere ale fiecărui cuvânt citite în continuare dela 1 la 8 dau cuvântul care arată partea cea mai minunată a vieţii omului...

1. — Gaz. 2. — Lanţ de munţi în Europa. 3. — Copac depe malurile apelor. 4. — Cărare în parc. 5. — Schimbă macazul. 6. — Loc de treieriş. — 7. Suport de tun. 8. — Documente.

Redacţia şi administraţia: Bucureşti Piaţa Scânteii, tel 7.61.00 7.60.10. Abonamentele se fac la toate OFICIILE POŞTALE şi SECŢIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI.
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir Gen P T T 100 114 Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin"